

**ANTON
CZECHOW**

SZYDŁO W
WORKU

Anton Czechow

Szydło w worku

«Public Domain»

Czechow A. P.

Szydło w worku / A. P. Czechow — «Public Domain»,

Piotr Pawłowicz Posudin dostaje anonimowe wezwanie do innego miasta. Udaje się więc tam incognito. Jako że jest osobą bardzo pragnącą popularności, od razu wypytuje swojego woźnicę o siebie — oczywiście starając się nie zdradzić. Z chęcią wysłuchuje pochwał pod swoim adresem, ale pewne wątpliwości pojawiają się, gdy woźnica zdradza plotki o rzekomym pijaństwie Posudina i jego słabości do kobiet... Anton Czechow był jednym z najśłynniejszych rosyjskich nowelistów i dramaturgów, którego lata twórczości obejmują przede wszystkim drugą połowę XIX wieku. Znany przede wszystkim ze swoich „małych form literackich” o tematyce obyczajowej. Odtwarzał w nich obrazy z życia przeciętnych ludzi, głównie kupców, urzędników, ziemian. W jego utworach dominowały wątki społeczno-psychologiczne, nie stronił również od satyry. Jego twórczość dramatyczna od lat cieszy się zainteresowaniem reżyserów i jest wystawiana na deskach teatru w wielu krajach.

© Czechow A. P.

© Public Domain

Anton Czechow

Szydło w worku

Trójką koni, bocznymi drogami, śpieszył, zachowując najściślejsze incognito, wezwany przez list anonimowy, Piotr Pawłowicz Posudin do powiatowego miasta N.

...Przyłapać... spaść, jak śnieg na głowę... – marzył, zakrywając twarz kołnierzem. – Narobili świństw, łajdaki, i triumfują zapewne, pewni, że zatarli wszelkie ślady. Ha-ha, wyobrażam sobie ich zdumienie i przerażenie, kiedy w pełni triumfu usłyszą: – „A dać mi tu Lapkina – Tiapkina”. – To dopiero będzie popłoch. Ha-ha.

Uporawszy się z marzeniami, Posudin wszczął rozmowę ze swoim woźnicą. Jako człowiek żądny popularności, przede wszystkim zapytał o samego siebie:

– A Posudina znasz?

– Jakże nie mam znać – uśmiechnął się woźnica – znam go.

– Czemu się uśmiechasz?

– Dziwne pytanie, każdego najmarniejszego pisarza się zna, a nie znalazłby się Posudina! Po to on tu jest, żeby go wszyscy znali.

– Masz słuszość. Co to za jeden, według ciebie? Dobry?

– Czemu nie... – ziewnął woźnica. – Dobry pan, rozumie się na rzeczy... Nie ma jeszcze dwóch lat, jak go tu przysłali, a już dużo zrobił.

– Cóż takiego szczególnego zrobił?

– Dużo dobrego zrobił, niech mu Bóg da zdrowie. Wystarał się o kolej żelazną. Chochriukowa usunął z naszego powiatu... Wszystko, co chciał, robił ten Chochriukow... Szelma był, cwaniak, wszyscy poprzednicy trzymali jego stronę, a przyjechał Posudin – i Chochriukow poszedł do diabła, jakby go nie było... Tak, bracie... Posudina nie można przekupić, nie! Daj mu choć sto, choć tysiąc, a nie weźmie grzechu na sumienie... Nigdy.

...Bogu dzięki, że mnie choć z tej strony rozumiano... – pomyślał Posudin. – To dobrze.

– Oświecony pan... – ciągnął dalej woźnica – i nie dumny. Nasi przyjechali do niego ze skargą, to on z nimi jakby z panami: wszystkim rękę podał – „Proszę siadać!” – Gorący taki, prędko... Słowa porządnie nie wymówi, a tylko – frt, frt! Żeby ci to zwyczajnie chodził albo jak – a tu ani, ani – tylko wciąż galop, galop! Nasi nie zdążyli mu nawet jeszcze nic powiedzieć, a on już: – „Konie!” – i wprost tutaj. Przyjechał i wszystko zrobił... ani grosza nie wziął... Daleko lepszy od poprzedniego. Rozumie się, i poprzedni był dobry. Okazały taki, znaczący: głośniejszy od niego nikt w całej guberni nie krzyczał... Jak dokąd przyjedzie, to o całe dziesięć wiorst z daleka słychać; ale co do spraw zewnętrznych albo wewnętrznych, to nowy jest zręczniejszy. Rozumu nowy ma daleko więcej... Jedna tylko bieda... Pod każdym względem dobry człowiek, tylko pijaczyna!

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.